

[Grøndahl.]

målene, der har givet anledning til diskussion. Ifølge Frederiksborg Amts Avis er § 22 af fredningsnævnet for Odense amt blevet tolket på en sådan måde, at denne paragraf nu kan trænge til en autoritativ, fast og klar fortolkning.

Omtalte fredningsnævn har tolket § 22 således, at nævnet ikke alene vil bestemme, om der må bygges eller der ikke må bygges, men også vil bestemme, af hvem der må bygges til lokal helårsbeboelse, og hvem der senere må være ejere af disse ejendomme.

Formanden for fredningsnævnet skal ifølge referatet have udtalt — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„En erhvervsdrivende fra Odense ville gerne bygge en villa i det sogn, hvor hans kone var født. Det kunne vi ikke have noget imod. Men da man kunne frygte, at huset før eller senere ville blive afhændet, så stillede vi, som i ganske enkelte tilfælde, det vilkår, at købere skal godkendes af nævnet.“

Og senere i samme udtalelse hedder det:

„Og skal vi være brutale, så skal det være i starten. De, der ikke hører hjemme på landet, hvad skal de der efter? De kan bo i den store by, dens forstæder eller i de mindre byer, hvor der er lige så frie arealer.“

Denne efter min mening arrogante og meningsløse udtalelse trænger til en retledning fra ansvarlige og overordnede myndigheder. Da det er den nuværende regering, der i sin tid fremsatte lovforslaget, og da man må gå ud fra, at den, der fremsætter et sådant lovforslag, også ved, hvad meningen med de forskellige paragraffer er, vil jeg betragte den højtærede ministers svar på dette spørgsmål som dækkende også regeringens synspunkt.

Det andet spørgsmål drejer sig om den naturfredningskommission, som den højtærede minister har til hensigt at nedsætte. Ifølge Frederiksborg Amts Avis for den 17. november, side 5, sp. 2 og 3, er departementschefen i kulturministeriet blevet spurgt

om, hvem der kommer med i denne kommission. Departementschefens svar var, at der foruden embedsmænd ville komme repræsentanter for de kommunale organisationer i kommissionen, men ingen repræsentanter fra landbrugets organisationer; man kunne eventuelt tilkalde sagkyndige.

Da det i hovedsagen er landbrugsjord, der bliver arbejdsstoffet i denne naturfredningskommission, finder jeg det ganske uforståeligt, at organisationerne for de mennesker, hvis interesser i allerhøjeste grad bliver berørt, ikke får sæde dér. Det selvfølgelig ville være, at repræsentanter for landbrugets organisationer blev medlemmer. De fleste i det høje ting ved af erfaring, hvilken himmelvid forskel der er på at sidde i et udvalg eller en kommission og at være tilkaldt til møde dér. At sidde på den rigtige side af bordet i denne sag bør ikke være noget, der er forbeholdt repræsentanter for kommunale myndigheder og embedsmænd.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Ved naturfredningslovens § 22, der indføjedes ved lovens revision i 1961, blev det bestemt, at der uden for byer og bymæssige bebyggelser og uden for områder, der er omfattet af en godkendt byudviklingsplan og byplan, ikke uden fredningsnævnets tilladelse må opføres bygninger bortset fra sådanne, der alene tjener landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerierhvervet eller andet på stedet naturligt erhverv samt lokal helårsbeboelse.

Bestemmelsen er — også i sin oprindelse — formuleret som bestemmelsen i byreguleringslovens §§ 9 og 12, hvorefter det i mellem- og yderzonerne er tilladt at opføre bygninger, der på en lignende måde som bygninger til landbruget m. v. tjener et på stedet naturligt formål, erhverv eller beboelse.

Ved fortolkningen af naturfredningslovens § 22s udtryk „lokal helårsbeboelse“ er det derfor nærliggende at se på administrationen af byreguleringsloven, og linjerne herfra er